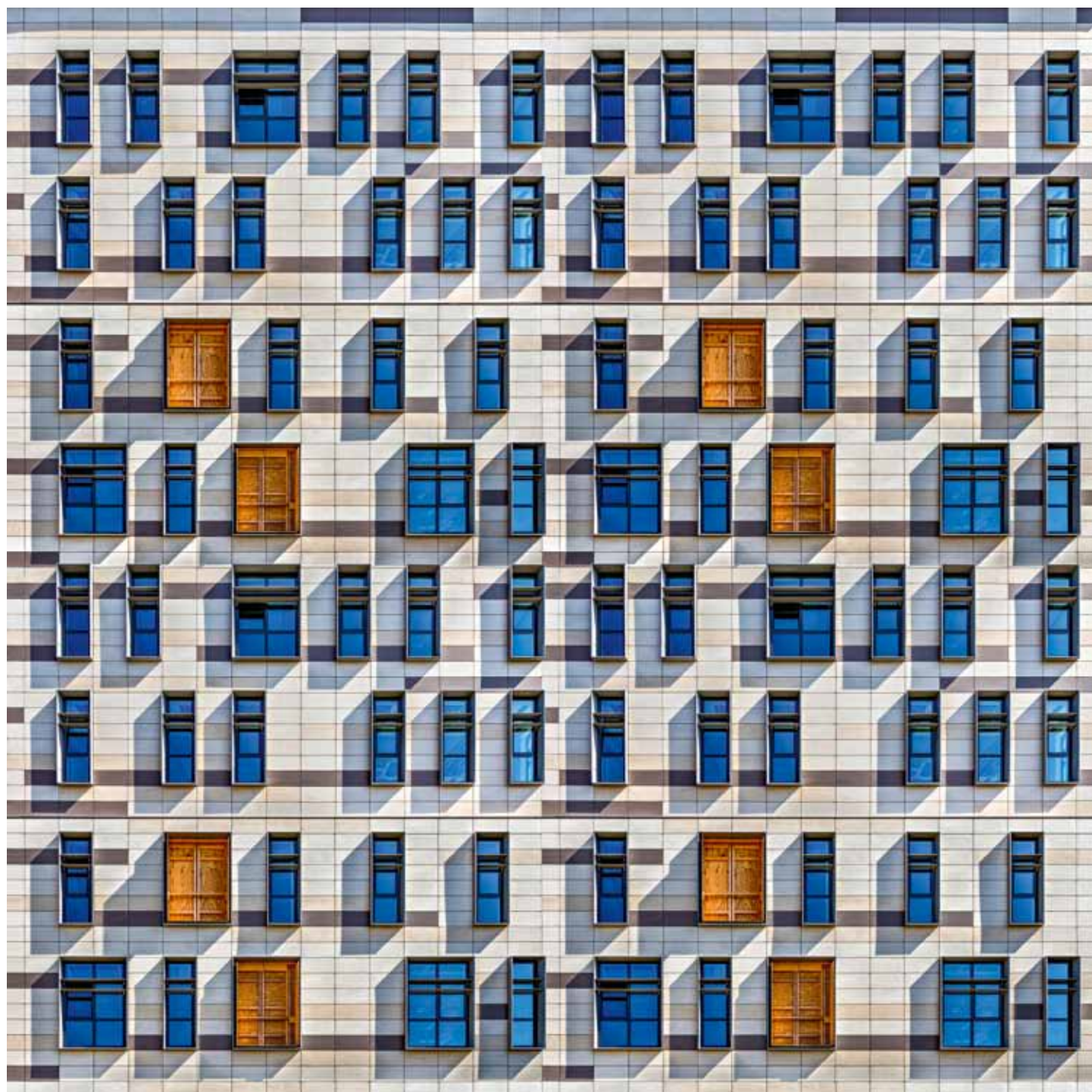

P aul Brouns

Ritme *kleur* & herhaling

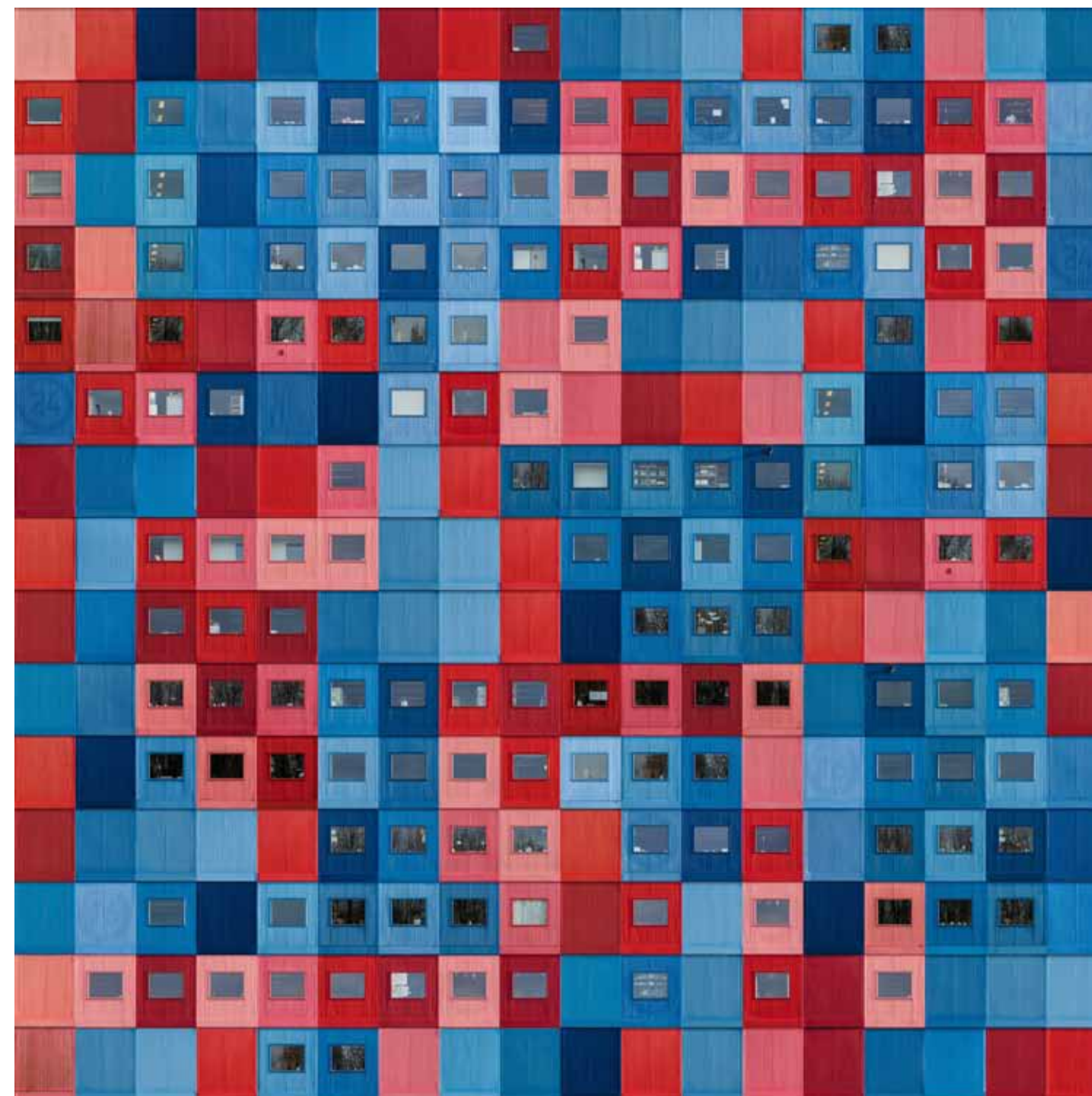
Kunstenaar, fotograaf, kunstfotograaf? Paul Brouns valt in de categorie vrije kunst. Met kleurrijk fotowerk van architectuur brengt hij zijn nieuwsgierigheid in beeld op een manier die uitstijgt boven de traditionele architectuurfotografie. We spreken Paul Brouns bij Fotogalerie Utrecht. →

Variations in Orange & Blue (2014)

Shadow Play (2014)

“Ik wil geen fotografie maken die in dienst staat van de architect of het gebouw, maar beelden die op zichzelf staan”

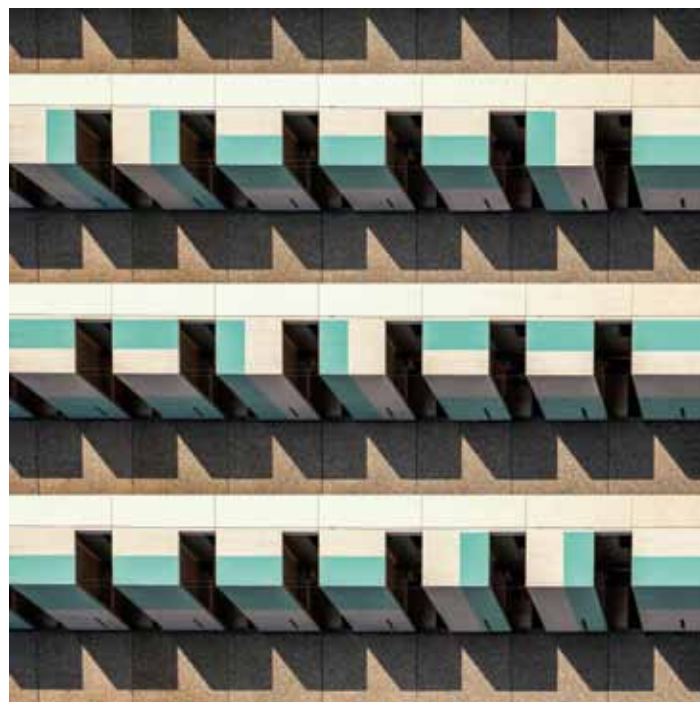
Blue & Red Shuffle – II (2015)

Paul Brouns is werkzaam als beeldend kunstenaar en fotograaf, maar niet noodzakelijk in die volgorde. Zijn fotografie is beeldende kunst, net zoals zijn schilderwerk en grafiek dat is. In 1990 studeerde hij af aan de Tilburgse Academie voor Beeldende Vorming op schilderen, grafisch tekenen en fotografie. De eerste jaren na zijn afstuderen werkt hij als autonoom beeldend kunstenaar met grafisch werk en schilderijen. Gaandeweg komt daar ook grafisch design bij maar eind jaren '90 verandert zijn thuissituatie en is het onzekere bestaan van een zelfstandig kunstenaar financieel wat minder wenselijk. Brouns zoekt een vaste baan en vindt die bij een reclamebureau. Als grafisch vormgever is hij nu in staat om in het gezinsonderhoud te voorzien en in zijn vrije tijd kan hij zich wijden aan zijn kunst. Na een paar jaar

switcht hij naar de marketingafdeling van een grote audiofabrikant, maar de kunst blijft tintelen en in 2008 besluit hij de knoop door te hakken en schakelt hij over op freelancen om zich meer met zijn kunst bezig te kunnen houden. Als zelfstandig grafisch ontwerper kan hij nu de balans tussen vrij werk en werk in opdracht beter in de hand houden.

Kleurgebruik

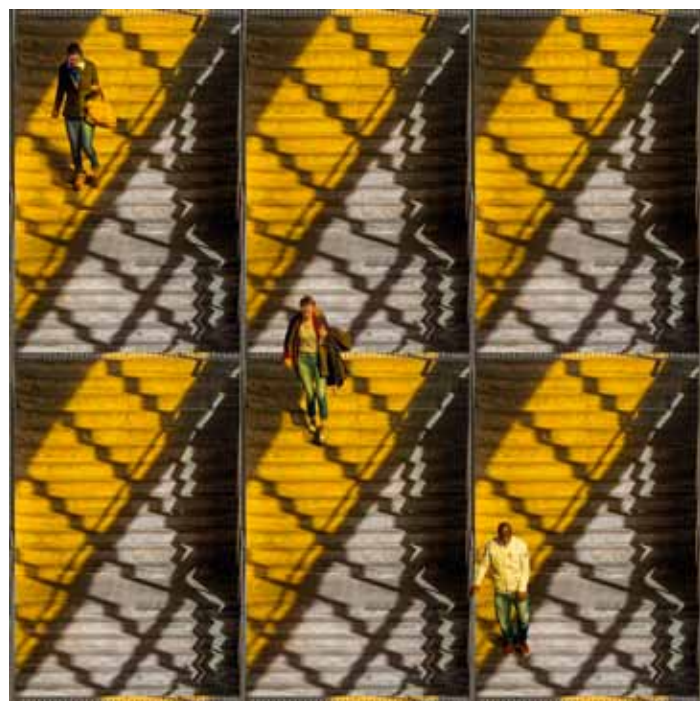
In zijn kunst neemt fotografie een steeds belangrijker plaats in. Op de opleiding maakte fotografie al deel uit van zijn werk, maar Paul Brouns ontdekt dat hij met de opkomst van de digitale fotografie opeens veel meer mogelijkheden tot zijn beschikking krijgt om zijn ideeën en →

Transformations (2014)

Venice of the North (2014)

Lines of Descendance (2015)

Paradise of Reflections (2014)

Paul Brouns

Leeftijd: 48

Stijl: architectuurfotografie

Meest bekend van: Instagram

Waar is zijn werk zoal getoond? Kunstrai, Fotogalerie Utrecht, Instagram, Nieuwspoor Den Haag, Saatchi-Art San Francisco

Prijzen: Photography Awards - Instagramers Gallery Miami & Madrid

Meer info: www.paulbrouns.com, [instagram.com/paulbrouns](https://www.instagram.com/paulbrouns), www.facebook.com/paulbrouns, www.fotogalerieutrecht.nl/paulbrouns

inspiratie te uiten. "Vroeger, in mijn academietijd, werkte ik in zwartwit", vertelt Brouns. "De fotografie was nog analoog en in de doka werkte ik mijn eigen beelden af. Het beeld wat ik toen produceerde had door de beperkingen van het medium niet de kracht die er nu mogelijk is. Het kleurgebruik in mijn werk is heel belangrijk voor de zeggingskracht. Vroeger schilderde ik in kleur en fotografeerde ik in zwartwit en nu fotografeer ik in kleur. Digitaal komen mijn ideeën over kleurgebruik en vervreemding nu perfect bij elkaar. Het onderscheid tussen fotograferen en schilderen is daarom verdwenen, dus of een beeld nu met een camera of met een kwast gemaakt is, maakt in mijn werk eigenlijk niet meer uit."

Lijnen, ritmiek en patronen

De rode draad in zijn beeldende werk is de passie voor lijnen, ritmiek en patronen. Brouns' meest recente werk bestaat uit fotografische composities met architectuurelementen als onderwerp. Dat kunnen details zijn, of complete gebouwen, maar altijd zo vastgelegd en verwerkt dat het beeld vervreemdend en spannend wordt. Zelf zegt hij daarover: "In de fotografie zoek ik de

dat mensen daarom heel positief reageren. Het geeft dan ook voldoening om te zien hoe er met mijn werk wordt omgegaan. Het beeld en de expressie daarvan hebben als neveneffect dat mensen anders naar gebouwen gaan kijken en zelf ook worden geïnspireerd."

Beelden op Instagram

Wie een kijkje neemt op zijn website en op Instagram ziet vooral veel recent werk. De reden daarvoor is dat in 2014 veel werk is ontstaan waar Brouns echt mee naar buiten wil treden. "Ik deelde mijn beelden op Instagram om meningen te peilen en reacties te ontlokken. Maar omdat je dan opeens al je fotowerk overzichtelijk bij elkaar ziet, kun je beter gaan nadenken over je werk. Als je losse beelden bekijkt geeft dat geen samenhang, maar als je alles bij elkaar ziet op Instagram zie je wel opeens samenhang. Of juist een gebrek daaraan. Ik kreeg opeens meer inzicht in mijn werk en daarom heb ik besloten bepaalde beelden niet meer te gebruiken." Door de samenhang van zijn beelden te versterken groeide de kracht van zijn werk en op de afgelopen KunstRAI bleek uit de reacties van het publiek dat Brouns met zijn

"Of een beeld met een camera of met een kwast gemaakt is, maakt in mijn werk eigenlijk niet meer uit"

spanning op in de dualiteit tussen de registratie van de werkelijkheid en het abstract-geometrische uitgangspunt." Het beeld dat Brouns zoekt moet qua zeggingskracht dus meer bieden dan pure registratie. Een foto van een mooi gebouw is niet voldoende. "Het beeld moet op zichzelf staan door zijn uitsnede en uitstraling. Ik wil een bepaalde mate van vervreemding bereiken door mijn uitsnede en door de bewerking. Daardoor wordt het een van een geregistreerd beeld een gericht geregisseerd beeld." Dat is wezenlijk anders dan de klassieke architectuurfotografie, waar het doorgaans de bedoeling is om een gebouw zo mooi mogelijk in beeld te krijgen. "Klopt. Ik wil geen fotografie maken die in dienst staat van de architect of het gebouw, maar beelden die op zichzelf staan. Het beeld dat ik maak moet voor zichzelf spreken en een eigen inhoud hebben. Een bepaald aspect van een gebouw raakt me en dat wil ik eruit halen en in beeld brengen. Niet het alledaagse van dat gebouw, maar juist het bijzondere. Dat kan een heel bekend gebouw zijn maar als ik er mee bezig ben geweest moeten mensen denken: hé, zo ken ik het helemaal niet? Ik heb gemerkt

architectuurfotografie duidelijk een snaar raakt. Jeroen van Amerongen van Fotogalerie Utrecht, die het werk van Brouns vertegenwoordigt, geeft aan dat de KunstRAI een soort proef was. "Hoe reageren mensen op deze fotograaf? Wel, Pauls werk sprong er echt uit. We hebben werk verkocht omdat mensen echt verliefd werden op zijn fotografie. Als je met een nieuwe kunstenaar in zee gaat is een grote beurs een perfect medium om te ontdekken hoe er op die kunstenaar gereageerd wordt. En de KunstRAI gaf zeer veel vertrouwen."

Consistentie

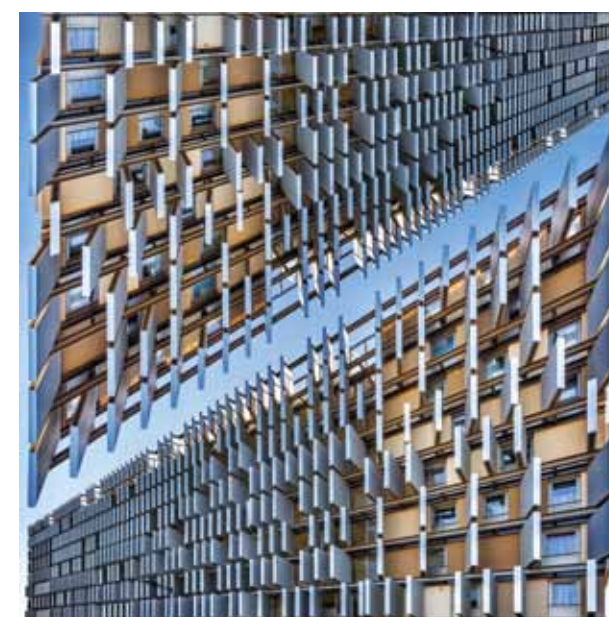
Het succes van de KunstRAI betekent niet dat Brouns nu automatisch de richting van zijn populairste werk gaat volgen. Van Amerongen: "Kunstkopers willen een bepaalde stijl en consistentie zien en zijn zeer kritisch. Een kunstenaar moet daarom consistent zijn. We zien heel veel portfolio's, maar de kwaliteit daarvan is niet altijd constant. Bij Paul is dat wel zo." Brouns: "Maar ik ga niet werken volgens de smaak van de kopers. Ik ga niet volgen wat wel en niet verkoopt en →

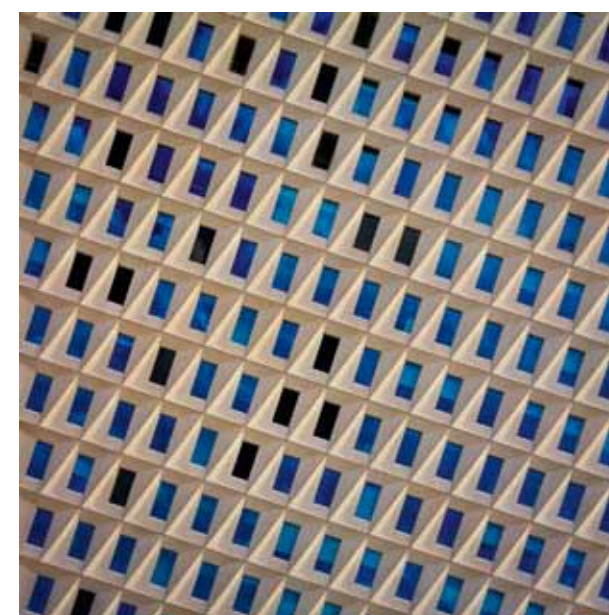
Stolen Moments (2014)

Blue in Green (2015)

Shivers down my Spine (2015)

Bewitched, Bothered and Bewildered (2014)

vervolgens alleen nog maken wat populair is. Ik volg altijd mijn eigen idee en mijn onderwerpen zoek ik altijd intuïtief. Tijdens wandelingen door de stad word ik geleid door motieven die mij boeien, door ritmiek en kleur. Nieuwsgierigheid drijft mij wat dat betreft. Wat zie ik om die hoek? Ik ga regelmatig een hele dag op stap en laat me verrassen maar ik ga niet rondlopen om even een kunstwerk te scoren. Soms levert dat direct op wat ik wil, soms moet ik naderhand aan het werk met Photoshop om het beeld te bereiken dat me voor ogen staat. Door uitsnedes, nabewerkingen, overdrijvingen en het combineren van beeldelementen zoek ik dan naar een zekere puurheid, waarbij de esthetische fascinatie centraal staat.”

Photoshop

Herhaling, patronen, ritmes en sprankelende kleuren, dat zijn de kenmerken van een Paul Brouns. Hij gebruikt fotografie en Photoshop als middel om zijn kunst te produceren zoals hij vroeger de schilderskwast hanteerde. “Ik combineer regelmatig details van gebouwen tot een nieuw beeld en op andere momenten maak ik een nieuw beeld van iets wat mensen heel goed kennen. Maar door het ritme, de herhaling en het kleurgebruik ontstaat iets volledig nieuws dat vervreemdend werkt. Photoshop is daarbij een

“Ik ga regelmatig een hele dag op stap en laat me verrassen maar ik ga niet rondlopen om even een kunstwerk te scoren”

hulpmiddel. Het komt regelmatig voor dat ik in het oorspronkelijke beeld te veel storende elementen heb en dan ga ik aan de gang met de computer. Idem voor het rechtzetten van gebouwen. Ik werk veel uit de hand en dat betekent dat onthoeken naderhand moet gebeuren. Soms gebruik ik het licht als ondersteunend element in mijn werk - als bijvoorbeeld een schaduwwerking het ritme versterkt - maar doorgaans zoek ik pure kleuren en ritme en is het licht niet de dominante factor. Hoewel zonnig weer natuurlijk wel de kleuren laat sprankelen kan ik dus ook op een bewolkte dag helemaal los gaan.”

De juiste verhoudingen in zijn beelden zijn cruciaal voor Brouns. “Vroeger worstelde ik regelmatig met staand of liggend beeld. Al in mijn academietijd vond ik dat met schilderijen soms lastig. Ergens in het verleden kwam ik toen in aanraking met het werk van Agnes Martin, een Amerikaanse kunstenares die louter in vierkant werkt en dat inspireerde me. Vanaf het moment dat ik in vierkant begon te werken was mijn probleem opgelost. En in mijn fotografie werk ik nog steeds in het vierkant, het past gewoon goed bij me. En inderdaad, Instagram is als medium ook vierkant, dus vorig jaar viel alles op zijn plaats.” ■

Door Michiel Mulder